

LEYGARDAGUR
X17
NOVEMBER

løgtingsvalið '90

Nú kunnu vit byrja at telja dagarnar

Um fáar dagar er tað tú sum veljari, sum skal avgera hvør og hvørji skulu umsita ognir okkara.

Hvørji skulu vera lögtingslimir okkara, hetta at fáa álitisvátan tykkara, at verða valdur at umboða fjøldina, tað er nakað, sum setir krav og sum krevur dirvi.

Tað at vera politikari, tað er at tora.

Tað at fáa hesa álitisvátan gevur ikki nokrum av teimum valdu naka betri skil einsamallur at hava loysnir uppá allar teir trupulleikar, sum land okkara er komið í. Eingin, heldur ikki okkara lögtingsumboð, hvørki far-

andi ella komandi, eru alvitandi.

Tað hevur verið ein av teimum størstu skeivleikum við tí arbeiði, sum verður gjørt á Føroya Løgtingi.

Henda arbeiðsgongd má og skal broytast, soleiðis at lögtingsumboð i framtíðini, ikki bara seta seg betur inn í tey mál, sum verða lögð á lögting, ikki bara seta seg betur inn í tey mál, sum skulu loysast, men vit mugu og skulu i framtíðini gera meira av at taka við ráðgeving frá teimum, sum málni viðvíkja.

Arbeiðaramál skulu ikki bara fremjast yvir høvðini

á arbeiðarafeløgnum, umboð teirra skulu takast upp á ráð, tey skulu vera við at seta út i kortið.

Ungdómsmál, sum eftir minari meting eru ein av teimum størstu avbjóðingum komandi lögtings, tey mál, sum viðvíkja okkara ungdómi, tí parti av fólki okkara, sum er grundarlagið undir framtíð Føroya fólks, teirra áhugamál skulu ikki bara fremjast yvir høvðið á ungdómi okkara.

Min uppgáva verður, um eg verði valdur á lögting, at syrgja fyri at tað verður framd kontakt imillum ungdóm okkara og lögtingsumboðini. Tað

er ikki bara nóg mikið at bjóða okkara ungdómi eina skúlagongd, vit skulu laga okkara samfelag soleiðis við tí figgjarmegi, sum vit hava, at tað verður arbeiði til okkara ungdóm, tá hann er liðugur við skúlagongd sína, og tey tá skulu fara at leggja grundarlag undir framtíð síni. Í hesum viðurskiptum mugu vit hava størri samstarv við okkara ungdóm, soleiðis at tey eru við at leggja stóð undir teirra egnu framtíð, og her kemur so sanniliga fakrørslan inn i myndina. Tað má og skal vera soleiðis i framtíðini, at okkara umboð á lögtingi lurta eftir

teimum, sum umboða arbeiðararørsluna. Okkara fólkavaldu umboð skulu lurta og læra, tey skulu hava stóð undir framtíðini fyri fólki okkara.

Ungdómur okkara skal takast upp á ráð, teirra áhugamál er framtíð okkara.

Fakrørslan skal vera við at leggja stóð undir arbeiðsskapandi tiltøkini her á landi.

Við nærri sambandi til hesar okkara avgerandi partar av fólki okkara, fara ikki bara okkara lögtingsumboð, men vit øll i felag at vera við at loysa teir trupulleikar, sum standa fyri framman og teir eru stórir, men eru vit felags um at tala og virka, so vilja byrðarnar verða lættari at bera, tøkini verða tung, men i felag fara vit at føra FØROYAR inn i eina betri framtíð, eina framtíð, sum ger tað liviligt aftur her á landi.

Javnaðarflokkurin og umboð hansara fara til

Valevni Javnaðarfloksins

Sverre Midjord

Suðuroy

verka at fremja hesi tiltøk og at halda givin lyfti.

Sverre Midjord

Hini hava skyldina

Tað at vit hava val i úrtíð er kanska gott. Tí so siggja vit allir føroyingar, at tann undanfarna samgongan, ið sitið hevur 2 tey síðstu árin, ikki hevur verið ment at reka tann rætta politikkin.

Eitt evni, eg vil koma inn á her, er sendingin i SvF 7.11.90, har tvey valevni serliga nýttu talitið sína at svarta hvønn annan út. Annar var Edmund Joensen. Hann sat har og brúkti slíkan munn, at sjálvt Pauli Ellefsen bliknar samanberði við floksfelaga sín. Tí, var P.E. ringur, so má sigast at tað var spýggiligt at siggja og hoyra allar tær skuldsetingar, hesin maður kundi frambara.

Hitt valevni bar seg meira snildisliga fram. Tað var Signar Hansen. Hann royndi eisini eftir førminum at geva øðrum skyldina, men til endan i sendingini sóu veljararnir at her var okkurt galið. Tá ið Signar Hansen byrjaði at tosa um húsalánsgrunnin, mátti eg seta meg betur fyri. Hann royndi sum best at billa Føroya fólki inn, at teir i tjóðveldisflokkinum vildu taka sær av húsalánsgrunninum! Ja, tað ljóðaði

Valevni Javnaðarfloksins

Randi W. Jacobsen

Norðuroyggiar

næstan sum eitt hjartamál, hann frambar. Tað sama lovaði Jóngerð Purkhús i 14. September herfyri!

Um eg ikki visti betur, so hevði eg lopið upp og prisað Signar Hansen fyri hansara samarbeiðsvilja til tann einstaka føroying-in.

Men goði veljari. Um

tað er nakar, ið ikki veit tað, so skal tað vera min ábyrgd at greiða tykkum frá, at á figgjarløginu fyri 1990 fekk húsalánsgrunnurin 0,00 kr. at arbeiða við tað komandi árið. Alvaratos, samsvarar hetta ikki heilt við stevnuskrá tykkara. Tí tit kunnu ikki fáa veljaran at trúgva slíkum, sum tit sjálvir hava verið við til at avtikið. Kanska er tað atkvøðum, tit fiska eftir? Hvør veit. Men Klaksvík bitur ikki á. Tí tey, sum i dag standa og skula missa síni hús orsakað høgari rentu og høgum skatti, tey trúgva tykkum ikki. Skiftið agn, kanska tað hjálpir.

Sjálvt um øll valevnini hetta kvøldið royndu at seta Atla Dam fastan og geva honum alla skyldina fyri alt tað føroyska skræðið i samfelagið hevur verið úti fyri tey seinastu árin, so kann bert sigast, at tað eydnaðist tykkum ikki.

Hvussu og hvat tit gera, so eru vit errin av at eiga ein so dugnaligan og álitandi formann i Føroya Javnaðarfelag.

Gott val alt Føroya fólki.

Randi W. Jacobsen
valevni Javnaðarfloksins
i Norðoya valdómi

Valevni Javnaðarfloksins

Marner Lisberg

Suðuroy

Síðani javnaðarflokkurin festi røtur á Tvøroyri fyri yvir 60 árum síðan, hevur henda bygd og tað fólk, ið her býr, verið ein bjálki i eygunum á teimum borgarligu og við vissum millumbilum eru alt og øll, ið varða av hesi bygd, drigin niður i ta skitnastu óhumsku, ein kann hugsa sær.

Tað kostar at hava eina hugsjón. Tað kostar at hugsa øðrvísi, og tað kost-

Latið Tvøroyri fáa frið

ar at seta seg upp imóti teimum ráðandi.

A Tvøroyri tordu fólk at hava eina hugsjón. A Tvøroyri tordu fólk at hugsa øðrvísi, og á Tvøroyri tordu fólk at seta seg upp imóti teimum ráðandi.

Men tey komu eisini at gjalda prisin, m.a. við at fáa eina viðferð i fjølmíðlunum, sum er út av lagi vánalig. Og har hevur so Dagblaðið ligið klárt á odda — uttan at varnast, at samstundis veksur fólkaflakkurin á Tvøroyri sum kálvahal.

Onkur av mínum partamonnum dró Tvøroyri fram á veljarafundinum i Trongisvági leygardagin, Jénis av Rana, á fundinum i Vági, og nú kemur Páll Vang i Dagblaðnum i gjár við eina analysu um, á hvønn hátt tey ymisku valevnini fara at mótargjeia Tvøroyri á lögtingi.

Míni boð skulu vera, at kunnu vit, sum bjóða okkum fram sum valevni hjá Tvøroyri og Suðuroynni

annars, ikki fara til verka uttan — vegna tvørrandi stórsinni — at draga okkara egnu bygd niður i dykk, so skulu vit heldur sita heima.

Marner Lisberg

